The Single Economy Survey Part 2:
การพักอาศัยและไลฟ์สไตล์ของการอยู่คนเดียว



เมษายน 2569 วิจัยกรุงศรี

krungsri Research
A member of MUFG

สารบัญ

ที่มาและวัตถุประสงค์	3
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ	5
การพักอาศัยแบบ "ครัวเรือนเดี่ยว"	6
ทัศนคติเรื่อง "การอยู่คนเดียว"	8
มุมมองวิจัยกรุงศรี "ทางเลือกที่ใช่ ไม่ต้องใหญ่ แต่ยืดหยุ่น"	10
แหล่งอ้างอิง	11

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

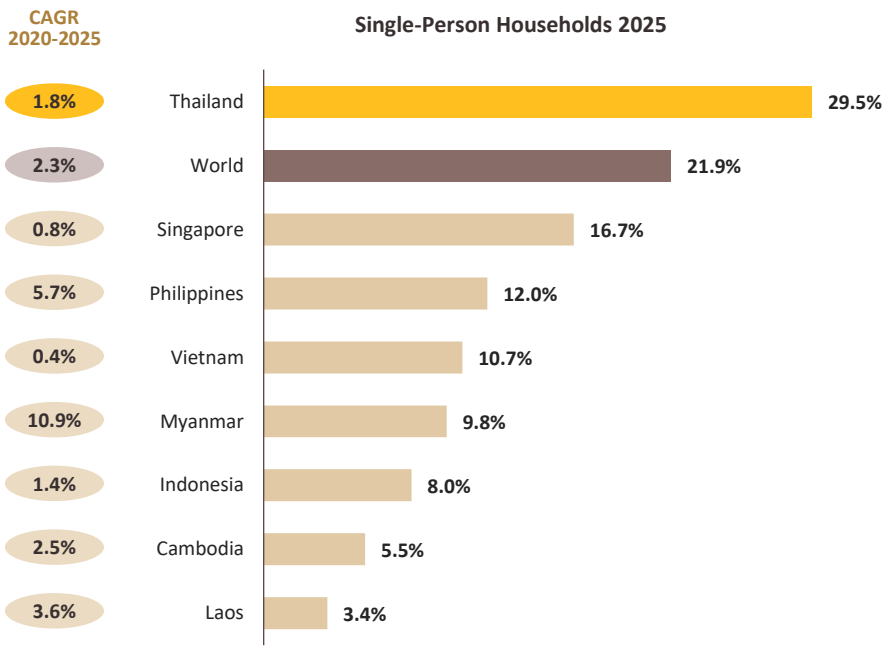
ที่มาและวัตถุประสงค์

ทุกวันนี้ โครงสร้างสังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยในปัจจุบัน ผู้ที่พักอาศัยอยู่คนเดียว ทั้งที่ “โสด” และ “ไม่โสด” มีจำนวนมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดโดยเฉพาะในเขตเมือง ทำให้ “ครัวเรือนเดี่ยว” กำลังกลายเป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่กำหนดทิศทางตลาดที่อยู่อาศัย สินค้า และบริการในยุคนี้

ในปี 2568 สัดส่วนผู้ที่พักอาศัยคนเดียว (Solo Living) ในประเทศไทย อยู่ที่ 29.5% ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลกที่อยู่ที่ 21.9% และสูงกว่าอีกหลายประเทศในอาเซียนอย่างชัดเจน โดยหากสัดส่วนนี้ยังคงเติบโตที่ 1.8% ต่อปีไปเรื่อยๆ ภายในปี 2585 ประเทศไทยอาจมีสัดส่วนผู้ที่พักอาศัยคนเดียวสูงถึง 40% ของครัวเรือนทั้งหมด เมื่อโครงสร้างของการพักอาศัยเปลี่ยนแปลงไป ตลาดของสินค้าและบริการสำหรับ “ตลาดครัวเรือนเดี่ยว” ก็มีแนวโน้มที่จะเติบโตตามไปด้วย

ภาพที่ 1

สัดส่วนครัวเรือนเดี่ยวของโลกและหลายประเทศในอาเซียน



Source: Euromonitor International, Singstats, Krungsri Research

ผู้ที่พักอาศัยอยู่คนเดียวมีความต้องการด้านการใช้ชีวิตในแบบของตัวเอง ตั้งแต่ห้องขนาดกะทัดรัดใจกลางเมือง สินค้าและบริการที่ออกแบบมาสำหรับหนึ่งคนพอดี ไปจนถึงชุมชนที่เอื้อให้ใช้ชีวิตในแบบของตัวเองได้อย่างมีคุณภาพ โดยในงานศึกษาชิ้นนี้ วิจัยกรุงศรีจะสำรวจว่าวิถีชีวิตแบบพักอาศัยคนเดียวมีรูปแบบและลักษณะเป็นอย่างไร และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงนี้ต่อไปอย่างไรในอนาคต

งานศึกษาฉบับนี้มีชื่อว่า “การพักอาศัยและไลฟ์สไตล์ของการอยู่คนเดียว” ซึ่งเป็นรายงาน ตอนที่ 2 ของการสำรวจเรื่อง “เศรษฐกิจคนโสด” หรือ The Single Economy Survey โดยวิจัยกรุงศรีได้สำรวจพฤติกรรมและทัศนคติของผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองที่มีอายุตั้งแต่ 24 ปีขึ้นไป ในช่วงเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม 2568 และได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมตอบแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ ทั้งสิ้น 2,202 คน โดยผลการศึกษาจากข้อมูลชุดเดียวกันนี้แบ่งเผยแพร่ออกเป็น 2 ตอน

- ตอนที่ 1 ชื่อว่า “**สำรวจชีวิตและแนวคิดคนโสด**” หรือ The Single Economy: Life at Different Stages
- ตอนที่ 2 ชื่อว่า “**การพักอาศัยและไลฟ์สไตล์ของการอยู่คนเดียว**” หรือ Exploring Solo Living Lifestyles

จัดทำโดย

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย
Analytics and Intelligence Research
krungsri.research@krungsri.com

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

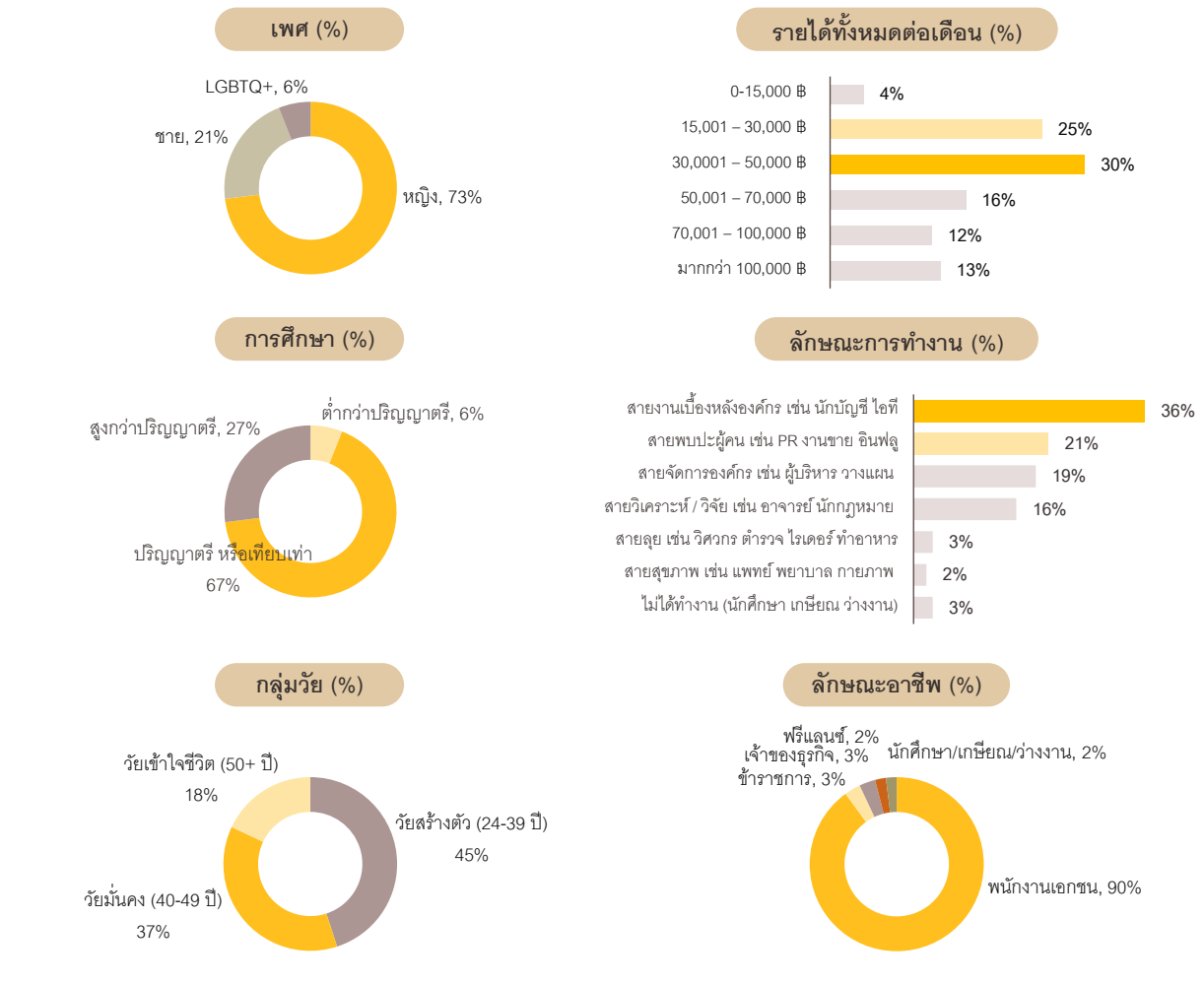
ผู้ตอบแบบสำรวจกลุ่มใหญ่ที่สุด 41% ระบุว่าตนเองมีสถานะ “โสด” รองลงมาคือผู้ที่สมรสแล้วซึ่งมีประมาณ 38% (รวมที่จดทะเบียนสมรสและไม่ได้จดทะเบียนสมรส) กลุ่มที่เหลือคือผู้ที่มีแฟน/คู่รัก แต่ยังไม่ได้สมรส (17%) และผู้ที่เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง (4%)

สัดส่วนผู้ตอบแบบสำรวจเพศหญิงสูงที่สุดถึง 73% โดยในบรรดาผู้ตอบฯ ทั้งหมด กลุ่มใหญ่ (45%) อยู่ในวัยสร้างตัว (Career Builders) หรือมีอายุ 24-39 ปี รองลงมาเป็นวัยมั่นคง (Golden Midlife) ที่มีอายุ 40-49 ปี (37%) และวัยเข้าใจชีวิต (Silver Age) อายุ 50 ปีขึ้นไป (18%)

2 ใน 3 ของผู้ตอบฯ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และ 90% ทำงานประจำ ซึ่งผู้ตอบมากกว่าครึ่งมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 50,000 บาท โดยกลุ่มใหญ่ที่สุด (30%) มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 30,000-50,000 บาท ทั้งนี้ มีผู้ตอบฯ ทำงานในสายอาชีพที่อยู่เบื้องหลังองค์กร เช่น นักบัญชี ไอที กว่า 1 ใน 3 ของทั้งหมด

ภาพที่ 2

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ



Source: Krungsri Research

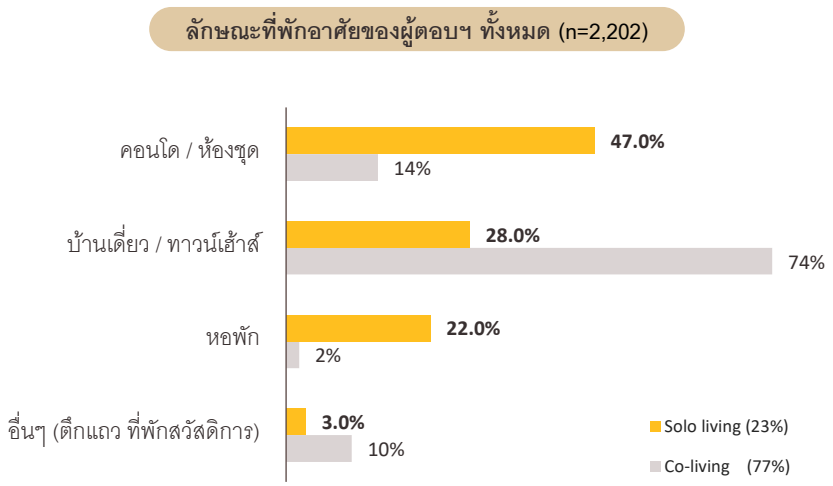
การพักอาศัยแบบ “ครัวเรือนเดี่ยว”

จากการสำรวจพบว่า เกือบ 1 ใน 4 ของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมดพักอาศัยคนเดียว ส่วนอีกกว่า 3 ใน 4 พักอาศัยร่วมกับผู้อื่น โดยในกลุ่มนี้ 49% พักอยู่กับมารดา บิดา หรือญาติผู้ใหญ่เป็นหลัก และ 41% จะพักอยู่กับแฟนหรือคู่สมรส ที่เหลืออีก 10% พักอยู่กับพี่น้อง ลูกพี่ลูกน้อง เพื่อน และลูกหลาน

เมื่อพิจารณาผู้ตอบฯ ที่อาศัยอยู่คนเดียวพบว่า ผู้ตอบฯ ที่พักอยู่คนเดียว (Solo living) 75% **มีสถานะ “โสด” อีก 16% มีแฟนแต่ยังไม่สมรส ส่วนกลุ่มที่แต่งงานแล้วตลอดจนกลุ่มที่เป็นหม้ายหรือหย่าร้างมีสัดส่วนเท่า ๆ กันที่ราว 4-5% ขณะที่ผู้ตอบฯ ที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่น** (Co-living) **เกือบครึ่ง** (48%) **แต่งงานแล้ว แต่อีก 30% มีสถานะโสด อีก 18% มีแฟน และ 4% เป็นหม้ายหรือหย่าร้าง**

ภาพที่ 3

ลักษณะที่พักอาศัยของผู้ตอบแบบสำรวจทั้งหมด



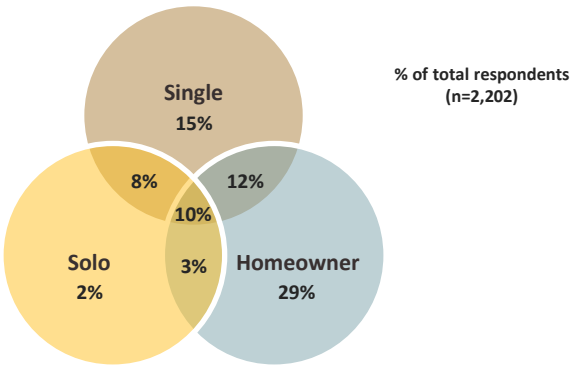
Source: Krungsri Research

ผู้ตอบฯ ที่พักอาศัยอยู่คนเดียว มากกว่าครึ่ง (ราว 56%) เป็นเจ้าของที่อยู่ โดยอายุเฉลี่ยของผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่ของตนคือ 43 ปี ส่วนอายุเฉลี่ยผู้ที่เช่าอาศัยคือ 36 ปี นอกจากนี้ยังพบว่า **ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่ของตนมีรายได้เฉลี่ยสูงกว่าผู้ที่เช่าอาศัยราว** 76%

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะที่พักอาศัย **ผู้ที่พักอาศัยคนเดียวเกือบครึ่งนิยมอยู่คอนโด/ห้องชุด และเกือบ 3 ใน 4 ของผู้ที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่นอยู่บ้านเดี่ยว/ทาวน์เฮ้าส์** นอกจากนี้ยังพบว่า 1 ใน 10 ของผู้ตอบฯ เป็นคนโสด อยู่คนเดียว และมีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่ของตนเอง

ภาพที่ 4

ภาพรวมสัดส่วนของคนโสด พักอาศัยอยู่คนเดียว และมีกรรมสิทธิ์ในที่พักของตนเอง



Source: Krungsri Research

ใครกันที่พักอาศัยอยู่คนเดียว?

จากการวิเคราะห์เชิงเศรษฐมิติพบประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

- ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่คอนโดมิเนียม มีโอกาสอาศัยอยู่คนเดียวมากกว่าผู้ที่ไม่ได้อยู่คอนโดประมาณ 6.5 เท่า
- 31% ของผู้ตอบฯ ที่ไม่มีลูกจะพักอาศัยอยู่คนเดียว เทียบกับเพียง 5% ในกลุ่มที่มีลูก โดยผู้ตอบฯ ที่ไม่มีลูกมีโอกาสอาศัยอยู่คนเดียวมากกว่าถึง 3.4 เท่า
- 39% ของผู้ตอบฯ กลุ่ม LGBTQ+ อาศัยอยู่คนเดียวซึ่งสัดส่วนสูงกว่าเพศหญิง (23%) และเพศชาย (19%) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้ตอบฯ LGBTQ+ มีโอกาสอาศัยอยู่คนเดียวสูงกว่าผู้ตอบฯ เพศชาย 1.8 เท่า

จึงอาจสรุปได้ว่า การพักอาศัยอยู่คนเดียวสัมพันธ์กับสถานะโสด การไม่มีบุตร เพศ และการอยู่คอนโดมิเนียม ขณะที่อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ไม่มีความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ภาพที่ 5

ลักษณะของคนที่พักอาศัยคนเดียว



Source: Krungsri Research

ทัศนคติเรื่อง “การอยู่คนเดียว”

“อยู่คนเดียวตอนนี้” ≠ “อยู่คนเดียวตลอดไป”

ในด้านมุมมองต่ออนาคต **ผู้ตอบฯ ส่วนใหญ่** (73%) **มองว่าวันหนึ่งจะต้อง “อยู่คนเดียวและพึ่งพาตนเอง”** อย่างไรก็ตาม การพักอาศัยอยู่คนเดียวในปัจจุบัน ไม่ได้ทำให้ผู้ตอบฯ มองว่าจะต้องอยู่คนเดียวตลอดไป โดยเมื่อวิเคราะห์เชิงเศรษฐมิติพบว่า **มุมมองว่าชีวิตนี้ในอนาคตอาจต้องอยู่คนเดียวและพึ่งพาตัวเองได้รับอิทธิพลจากอายุ เพศ สถานะความสัมพันธ์ และการมีบุตร ขณะที่ลักษณะการอยู่อาศัยในปัจจุบันไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ** โดยกลุ่มที่อายุมากกว่ามีโอกาสมองว่าวันหนึ่ง “ต้องอยู่คนเดียว” มากกว่าคนหนุ่มสาว ในขณะเดียวกัน ผู้ตอบฯ LGBTQ+ และเพศหญิงมีโอกาสเห็นด้วยกับมุมมองดังกล่าวมากกว่าเพศชาย 2.8 และ 1.8 เท่า ตามลำดับ นอกจากนี้ กลุ่มคนโสดยังมีโอกาสเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มที่มีแฟนหรือกลุ่มที่สมรสแล้วราว 1.9 เท่า และกลุ่มที่ไม่มีบุตรก็มีโอกาสเห็นด้วยมากกว่ากลุ่มที่มีบุตร 1.9 เท่าเช่นกัน

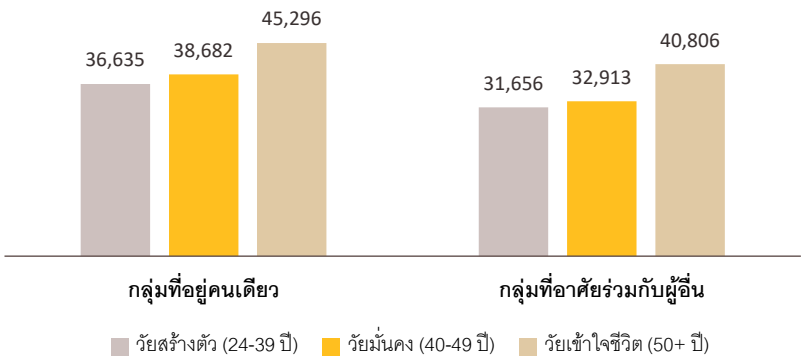
ถ้าต้องอยู่คนเดียว “สุขภาพ” ต้องมาก่อน

สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่ออยู่คนเดียวในอนาคต แม้ผู้ตอบฯ ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาสุขภาพกาย-ใจ (62%) มากที่สุด รองลงมาเป็นที่อยู่อาศัย (19%) การเพิ่มพูนความรู้ (14%) และการสร้างเครือข่ายทางสังคม (5%) **แต่ผู้ที่พักอาศัยอยู่คนเดียว มีโอกาสให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายกับเพื่อนหรือญาติ มากกว่ากลุ่มที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่นราว 2 เท่า และให้ความสำคัญกับการเตรียมที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมมากกว่ากลุ่มที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่น ราว 1.5 เท่า**

เมื่อสำรวจค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพพบว่า **ผู้ตอบฯ ที่อาศัยอยู่คนเดียวมีค่าใช้จ่ายในการดูแลตัวเองมากกว่ากลุ่มที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่น** ซึ่งอาจสะท้อนว่าผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ ในฐานะที่ต้องพึ่งพาตนเองเป็นหลัก หรืออาจสะท้อนว่าสามารถจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในหมวดต่างๆ ได้อย่างอิสระ โดยแนวโน้มค่าใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นตามช่วงวัย

ภาพที่ 6

ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพแต่ละช่วงวัย (บาท/ปี)



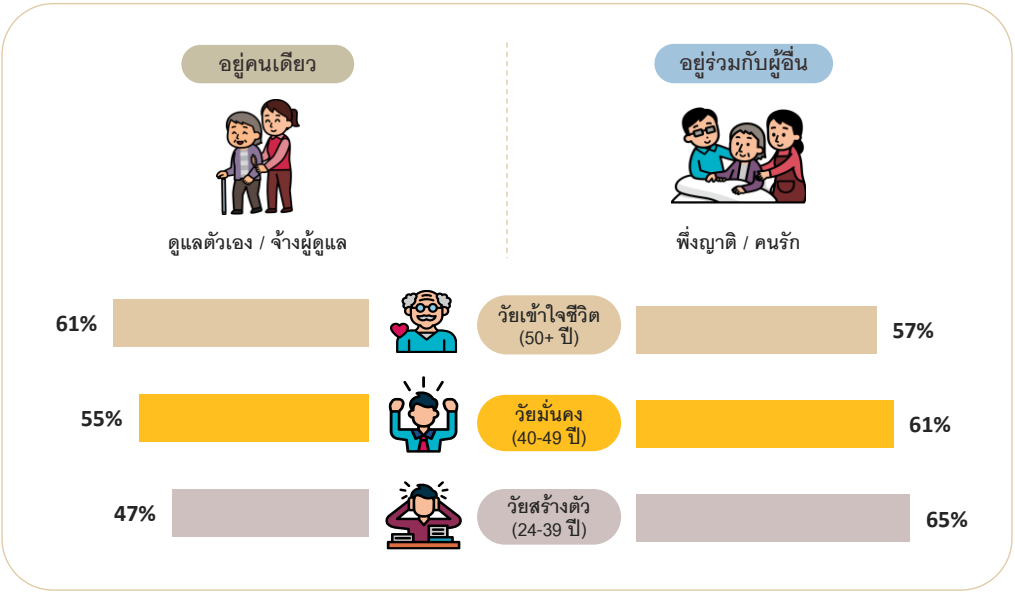
Source: Krungsri Research

ยิ่งอายุเยอะขึ้น ตนยิ่งเป็นที่พึ่งแห่งตน

ในยามเจ็บป่วยร้ายแรง ผลสำรวจพบว่า ผู้ตอบฯ ที่อยู่คนเดียวในวัยที่สูงขึ้นมีแนวโน้มพึ่งพาตัวเองหรือจ้างผู้ดูแลมากกว่า โดยวัยเข้าใจชีวิต (50+ ปี) ที่อาศัยอยู่คนเดียว เกินกว่าครึ่ง (61%) ยืนยันว่าจะดูแลตัวเองให้ถึงที่สุดหรือจ้างคนมาดูแลยามเจ็บป่วย ซึ่งสัดส่วนผู้ที่คิดเช่นนี้จะลดลงตามวัย เหลือราว 55% ในวัยมั่นคง (40-49 ปี) และ 47% ในวัยสร้างตัว (24-39 ปี) ในขณะที่กลุ่มที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่นมักขอให้ญาติหรือคนรักมาดูแล โดยวัยสร้างตัว (24-39 ปี) พึ่งพาคนอื่นมากที่สุด (65%) รองลงมาคือวัยมั่นคง (40-49 ปี) (61%) และวัยเข้าใจชีวิต (50+ ปี) (57%)

ภาพที่ 7

การพึ่งพาตนเองและผู้อื่นเมื่อเจ็บป่วยร้ายแรง จำแนกตามการอยู่อาศัยและช่วงวัย



Source: Krungsri Research

อยู่คนเดียวก็ฟิตได้

นอกจากนี้ 30% **ของผู้ตอบฯ ที่พักอาศัยอยู่คนเดียว ออกกำลังกาย/เข้าฟิตเนสทุกสัปดาห์** ซึ่งสูงกว่ากลุ่มที่พักอาศัยร่วมกับผู้อื่น (25%) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่าการอยู่คนเดียวเอื้อให้มีอิสระในการจัดตารางเวลาและรักษาวินัยออกกำลังกายได้มากกว่า

มุมมองวิจัยกรุงศรี
“ทางเลือกที่ใช่ ไม่ต้องใหญ่ แต่ยืดหยุ่น”

การเลือกอยู่คนเดียวในสังคมไทยมาจากสาเหตุที่หลากหลาย ทั้งจากการตัดสินใจส่วนตัวไปจนถึงความจำเป็นและบริบทชีวิตที่แตกต่างกัน แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ผลสำรวจของวิจัยกรุงศรีชี้ให้เห็นว่าผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวมักเน้นพึ่งพาตัวเองเป็นหลัก จึงให้ความสำคัญกับการดูแลตัวเองในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการเตรียมพร้อมโดยเฉพาะเมื่อก้าวเข้าสู่วัยที่มากขึ้น พฤติกรรมของคนกลุ่มนี้สะท้อนว่าพวกเขาเป็นผู้บริโภคที่มีศักยภาพสูง โดยเฉพาะในหมวดไลฟ์สไตล์และการดูแลตัวเอง ตลอดจนการดูแลรักษาสุขภาพในเชิงรุก

เมื่อผู้บริโภคกลุ่มคนโสด ผู้ที่อยู่คนเดียว และผู้สูงอายุ (Single-Solo-Silver Fusion หรือ 3S) มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นพร้อมกัน ภาคการผลิตและการบริการจำเป็นต้องตอบโจทย์ ทั้งด้านเทคโนโลยีที่ปรับแต่งได้ตามปัจเจกบุคคล (Hyper-personalization)[1/] และความเข้าใจเชิงลึกในพฤติกรรมและค่านิยมของคนแต่ละกลุ่ม นอกจากนี้ เพื่อตอบโจทย์ **"ผู้พักอาศัยคนเดียว" ธุรกิจบางประเภทอาจต้องปรับโมเดล จากการเน้นการผลิตปริมาณมากเพื่อลดต้นทุน** (Economies of Scale) **มาสู่การผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะกลุ่มได้อย่างรวดเร็วและยืดหยุ่นแทน**

เมื่อ “ครัวเรือนเดี่ยว” มีจำนวนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ปรากฏการณ์นี้ไม่ใช่แค่การเปลี่ยนแปลงทางสังคม แต่เป็นโจทย์ของทุกภาคส่วนที่ล้วนมีบทบาทที่แตกต่างกัน โดย ภาคการเงิน ควรออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ตอบโจทย์การวางแผนชีวิตแบบปัจเจก เช่น ประกันสุขภาพและแผนการออมสำหรับคนที่ไม่มีผู้พึ่งพิง ควบคู่ไปกับผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับลูกค้ากลุ่มครอบครัวแบบดั้งเดิม ภาครัฐ ควรทบทวนนโยบายสวัสดิการที่อาจเน้นออกแบบมาเพื่อครอบครัวแบบดั้งเดิม และขยับมาสู่การคุ้มครองปัจเจกบุคคลมากขึ้น ภาคประชาชน เองก็ต้องตระหนักว่า **การอยู่คนเดียวอย่างมีคุณภาพต้องอาศัยการวางแผนล่วงหน้า ทั้งด้านการเงิน สุขภาพ และเครือข่ายทางสังคม ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ**

สำหรับบางคน การอยู่คนเดียวอาจเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งของชีวิต แต่สำหรับอีกหลายคนในปัจจุบัน การอยู่คนเดียวคือทางเลือกที่ตั้งใจแล้ว ซึ่งไม่ว่าจะเป็นกรณีใด คำถามว่า “อยู่กับใคร” อาจไม่สำคัญเท่ากับการเตรียมพร้อมและการวางแผนที่ดีพอ

1/ Hyper-personalization คือ การใช้ข้อมูลเชิงลึกของลูกค้า เช่น พฤติกรรม ความชอบ มาวิเคราะห์ร่วมกับเทคโนโลยี AI เพื่อปรับแต่งสินค้า บริการ หรือประสบการณ์ให้ตรงกับแต่ละบุคคลมากที่สุด

แหล่งอ้างอิง

Euromonitor International. (n.d.). *Households by type (single person)*. Retrieved March 31, 2026, from Euromonitor International database.

Euromonitor International. (n.d.). *Number of households (sourced from national statistics and United Nations data)*. Retrieved March 31, 2026, from Euromonitor International database.

Singapore Department of Statistics. (2026, February 9). *Table M810370.* Retrieved March 31, 2026, from https://tablebuilder.singstat.gov.sg/table/TS/M810370

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

ปิยะวดี จิระศิริสุวรรณ

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

ทรรศิน กลิ่นถนอม

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

นักเศรษฐศาสตร์

ศุภสิน อิทธิพัทธ์วงศ์

นักเศรษฐศาสตร์

วณัช บัณฑิตาโสภณ

นักเศรษฐศาสตร์

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

ผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิจัยอาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิจัย

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิจัย

ชณัฐฐา ธาระรส

นักวิจัย

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

ผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture)

เตียร เทียมศักดิ์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Petrochemicals, Refinery, Bio-Diesel, Ethanol, Plastic)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Industrial Estate)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (Power Generation, Renewable Energy, ESG, Taxonomy)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Auto-Hire Purchase, Electronics & Electrical Appliances)

รพีภูมิ ลาภมาก

นักวิเคราะห์ (Food & Beverages, Restaurant)

ฉัตรวลี เมธาสถิตย์สุข

นักวิเคราะห์ (Healthcare, Pharmaceutical, Medical Devices)

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์ข้อมูล